

רע"פ 6791/20 - באסם סנדוקא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6791/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: באסם סנדוקא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי ירושלים מיום 13.9.2020 בתיק
עפ"ג 59774-12-19 שניתן על ידי כב' השופטים רפי
כרמל, אריהרומנוב ושירלי רנר ובקשה לעיכוב ביצוע
עונש המאסר
עו"ד רמי עותמאן

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל, א' רומנוב-ש' רנר) בעפ"ג 59774-12-19 מיום 13.9.2020. יחד עם הבקשה הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש עד להכרעה בבקשתו למתן רשות ערעור.

1. ביום 15.7.2018 הורשע המבקש על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בביצוע 29 עבירות של הוצאת חשבוניות מס מבלי שהיה רשאי לעשות כן ובעבירה של אי הוצאת חשבונית מס שהיה חייב להוציאה (בהתאמה, עבירות לפי סעיפים 117(א)(5) ו-117(א)(113) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976).

2. הסדר הטיעון, שלפיו ייגזרו על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הותנה בתשלום סך של 443,000 ש"ח בתוך שנה בתשלומים, שאם לא כן יבוטל ההסדר, ההרשעה תעמוד על כנה והצדדים יטענו לעונש.

3. המבקש לא עמד בהסדר התשלומים וההסדר העונשי בוטל. לפיכך, ביום 11.11.2019, לאחר שנשמעו טיעונים לעונש, נגזר דינו של המבקש. בגזר הדין נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין שנה וחצי של מאסר בפועל וקנס, ועונשו של המבקש הועמד על 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, עונש מאסר מותנים וקנס בסך 15,000 ש"ח (גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא, השופט י' מינסקיביץ) בת"פ 65993-03-17).

4. המבקש ערער על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי, אולם הערעור נדחה. בית המשפט קבע כי לא נפלה טעות מהותית בגזר הדין המחייבת התערבות ערכאת הערעור, תוך שעמד על חומרת העבירות, על מדיניות הענישה המחמירה הנוהגת בעבירות מסוג זה ועל מכלול נסיבותיו האישיות של המבקש.

5. על פסק הדין הוגשה הבקשה למתן רשות ערעור, המונחת לפניי. בתמצית, נטען כי הבקשה מעוררת שאלות בעלות השלכה כללית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש ואשר מצדיקות מתן רשות ערעור. שאלות אלו נוגעות, לגישת המבקש, ליכולתו בית המשפט לגזור את הדין בלא שהונח בפניו תסקיר בנוגע לפוטנציאל השיקומי ולהליך השיקום וכן לקביעת מתחם העונש ההולם וגזירת העונש תוך התעלמות ממכלול נסיבותיו של המבקש, לרבות מצבו הרפואי.

כמו כן נטען, כי יש להיעתר לבקשה משום שפסק הדין לא התייחס למכלול נסיבותיו האישיות של המבקש ובכלל זה, נטילת אחריות מלאה, חרטה כנה, העדר עבר פלילי, קיומו של ההליך הפלילי כגורם מרתיע שהביא לשינוי תודעתי, מאמצי המבקש לשיקום וההליך השיקומי שעבר, מצבה של משפחתו, גילו המתקדם, מצבו הרפואי, מצבו הכלכלי הרעוע וכן עיניו דין חריג בשל הימשכות ההליכים בגין עבירות שבוצעו בין השנים 2011-2014.

לפיכך, מבקש עותר כי בית המשפט זה יורה על ביטול פסק דינו של בית משפט קמא ועל הגשת תסקיר בעניינו שיתייחס להליך השיקום ולפוטנציאל השיקום כמו גם למצבו הרפואי ולאפשרות ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות, ולחילופין עותר להקלה בעונשו ולהורות על ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות יחד עם הטלת צו מבחן למשך שנה.

6. דין הבקשה להידחות, אף מבלי שהתבקשה תגובת המשיבה. כידוע, רשות ערעור תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם מעלה עניינו של המבקש שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינים הפרטיים של הצדדים או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלו.

7. חרף הניסיון לשוות לבקשה נופך עקרוני, הרי שהיא ממוקדת כל כולה בעניינו הפרטי של המבקש ואינה מעוררת שאלה כללית כלשהי. כך ביחס לטענה כי היה מקום להורות על מתן תסקיר של שירות המבחן בטרם ייגזר דינו של המבקש, שהיא סמכות שבשיקול דעת ביחס כל מקרה לגופו (ע"פ 5139/19 לביא נ' מדינת ישראל, פסקה 24 והפסיקה המוזכרת שם (17.3.2020)) ואינה מבססת עילה למתן רשות ערעור (רע"פ 4268/17 אלטלאקה נ' מדינת ישראל (8.4.2018)). וכך גם הטענה בדבר אופן קביעת מתחם העונש ההולם ומיקומו של המבקש בגדרו, שנוגעת כל כולה לנסיבותיו הפרטניות.

8. בנוסף, לא מצאתי כי מתעורר חשש לאי צדק בעניינו של המבקש. מכלול נסיבותיו של המבקש עמדו לפני בית משפט השלום ונשקלו אל מול חומרת העבירה והענישה הנוהגת, ובהמשך נבחנו טענותיו גם על ידי בית המשפט המחוזי, שלא מצא עילה להתערב בגזר הדין. הכרעה זו מוצדקת גם לגופה ואין כל עילה להתערב בה.

9. למעשה, עניינה של הבקשה היא בהשגה על חומרת עונשו של המבקש לאור הטענה כי היה מקום להעדיף שיקולי שיקום וכן לאור מכלול נסיבותיו האישיות ולהורות על ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. בעניינים אלו מוגבלת התערבות בעונש בגלגול שלישי למקרים נדירים שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל (28.10.2014)). עונשו של המבקש עולה בקנה אחד עם מגמת הענישה בעבירות מס להטלת עונשי מאסר מאחורי סורג וברח (רע"פ 4576/19 אבו שמאלה נ' מדינת ישראל (10.7.2019)) ואין מקום להתערב בו בגלגול שלישי.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית וממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.10.2020 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו.

ניתנה היום, כ' בתשרי התשפ"א (8.10.2020).

ש ו פ ט